

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورنشاك

מתוך : בובו (מחקר – מעשיה)

מאת : יאנוש קורצ'אק, כתבים ה, עמ' 68-69
תרגום : אורי אורלב

כָּךְ זֶה הָיָה מְשֻׁכָּר. כָּךְ הָיָה כְּאִשֶּׁר הִפְרִיד אֱלֹהִים בֵּין חֹשֶׁךְ לְאֹר וְתִלְהָ כּוֹכְבִים,
כָּל אֶחָד בְּמִקוֹמוֹ, וְקִשֶּׁר אוֹתָם זֶה בְּזֶה בְּחוּטֵי כּוֹחַ הַכֶּבֶד. כָּךְ זֶה הָיָה כְּאִשֶּׁר נוֹלְדוּ
עוֹלְמוֹת מִתְהוֹ וְבָהוּ.

הַעוֹלְמוֹת עֲדִין לֹא הִחְלוּ לְהִנָּלֵד ; הֵיטֵה רַק מִחֲשָׁבָה לִיצוֹר אוֹתָם,
אוֹ אוֹלֵי עֲדִין לֹא הֵיטֵה אֶפְלוּ הַמִּחֲשָׁבָה.

גְּוֹנִים וְצִלְלִים שׁוֹטְטוּ לָהֶם כֹּה וְכֹה, בְּקִשֵׁי הַסִּתְמָנוּ רְשׁוּמֵי כּוֹחוֹת, וּרְגִשׁוֹת נִרְקָמוּ
לְאֶטֶם כְּעֶרְפֵל דֶּק, מִתְעַרְבְּלִים וּמִתְפָּזְרִים בְּרִפְיוֹן. וְכָל אֶחָד מִן הַפְּרוּרִים הִלְלוּ חִלָּף
בְּאֲדִישׁוֹת עַל פְּנֵי זִוְלָתוֹ, גַּם אִם דָּמָה לוֹ וְגַם אִם הָיָה זָר לוֹ – כָּל אֶחָד חֵי לוֹ לְעֶצְמוֹ.

לֹא, לֹא חֵי עֲדִין, מִפְּנֵי שֶׁעֲדִין לֹא נוֹצְרוּ הַחַיִּים. לֹא שׁוֹטְט לוֹ, מִפְּנֵי שֶׁעֲדִין לֹא נוֹצְרָה
תְּנוּעָה. הַרִי הַחֲלָל וְהַזְמֵן עֲדִין לֹא הָיוּ קִימִים. רָגַע הָיָה שְׁנֵה לְמֵאוֹת שָׁנִים, מְרַחֵק שֶׁל
קִילוֹמֶטֶר הָיָה מִתְכּוֹץ, מִתְפֹּרָר, אוֹ מִתְאַרְךָ וְנִעֲשָׂה מֵאוֹת אֶלְפֵי קִילוֹמֶטֶרִים.

הָיָה לֹא כְלוּם, וְהָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת אֵךְ וְרַק הַעֲתִיד, וְגַם זֶה כְּאֵלוֹ הֵיטֵה קִימַת הַשְּׂאֵלָה
אוֹ הַתְּחוּשָׁה שֶׁל הַעֲתִיד לְקִרוֹת.

וּבְכָל זֹאת...

נִשְׁמַע קוֹל חֲזָק וְצָהָה עַל הָאֶטוּמִים הַפְּזוּרִים לְהִתְאַחַד וּלְהִבְנוֹת יַחַד, תּוֹךְ כְּדֵי בְטוּל
עֲצָמִיוֹתָם. וְעֵתָה יָכֹה הַבָּרֵק וְתוֹפִיעַ טְפָה שֶׁל לַחוֹת, יִנָּצַר גְּבִישׁ עֲדִין וּמוֹזָרִים לְהַפְּלִיא
יוֹפִיעוּ – הַחַיִּים.

הָאִם אֵלָה הֵם כְּבָר הַחַיִּים, אוֹתוֹ כּוֹחַ שְׁאִינוּ מֵינִיחַ לְאֶטוּמִים הַבוֹדְדִים לְחִלָּף זֶה עַל
פְּנֵי זֶה בְּאֲדִישׁוֹת, אֵלָה מְצָה עֲלֵיהֶם לְהִתְחַבֵּר לְפִי חֻקִּים שֶׁל עוֹלָם הַמִּיקְרוֹקוֹסְמוֹס?
אוֹתוֹ עוֹלָם שֶׁלְתוֹכוֹ מְסַגֵּלֶת לְחֹדֵר אֵךְ וְרַק מִחֲשָׁבָתוֹ הַנוֹקְבֵת שֶׁל הָאָדָם?

יְתֵהוּ חַיֵּי צְמָחִים, הַחֵל בְּחוּט דְּקִיק שֶׁל עֵבֶשׁ לְבָן ; וְאֵלוֹנִים יִפְּזְרוּ אֶת זְרַעֵיהֶם כְּדֵי
שֶׁבְּנֵיהֶם יִצְמְחוּ אַחֲרֵי שְׁגוּפּוֹת הָאֲבוֹת יִתְפֹּרְרוּ אוֹ יִרְסְקוּ בְּמַכַּת בָּרֵק.

יְתֵהוּ הַחַיִּים.

יִנָּצַר אָדָם וּבְלָבוֹ תִתְעוֹרֵר תְּשׁוּקָה עֲזָה לְגִלוֹת אֶת סוֹד הַחַיִּים, יִצוֹר מוֹזָר – הָאָדָם.
בֵּינֵתִים לְיָלָה מְסִתּוֹרֵי רוּי תְּעֵלוֹמוֹת כְּמוֹסוֹת וְנִסִּים.

הֵיטֵה יְהֵיָה...

